

נרות שבת

שאלו מהם נראה מצד ימין, דולקים על שולחן האוכל בבית הילדים. האוירה המלבבת שבתה את לבו של הארי בלאפונטה, הנראה כשהוא קורן מרוב אושר בשבתו על כיסא קטן של ילדים.

איש מילואים כך נראה הארי בלאפונטה, רי בלאפונטה, בלבשו באסטרדס. הוא חשש להצטנן ברוח.

נא להכיר: הארי. ביד ימין הוא מחזיק בקבוק מיץ מוצץ בצימאון ורך קש צבעוני. כולם פה? כן. גילוי יושבת קדימה, ליד הנהג. מריק יושב לידה. אפי שר לזוו. נוסעים לקיבוץ. מארקו תורן גימן אוחו בהגה.

עם מארקו אין מה לדאוג. אימר הארי, "נהג טאנק ותיק כמותו יודע איך להגיע לכל מקום."

מארקו מספר איך הגיע לרמלה, עם ה"טאנק שלו. "חדרנו עד למרכז העיר, לפני שידעו שאנחנו ישראלים. לא ידעו שיש לנו טאנקים."

"יא, מעיר הארי, כאן לא ידעו שהארי שר בשבילכם בניוירוק, וגילוי עורכת תצוגות-אופנה."

רבים אחרים אכפו כסף למען ישראל. הם אומרים זאת בגאווה, בבעליביתות, בי שביעית-רצון גדולה. הארי אומר זאת בי נחת: נהנה לפגוש אדם שהשירה בניוירוק עזרה לו להגיע לרמלה.

פרברי תל-אביב. קומה ראשונה של בניין ציבורי בבנייתו. "מה זה, מארקו?"

"אני באמת לא יודע. עברתי בבוקר וזה לא היה." צחוק אדיר מתגלגל בתוך המכונית ההדורה.

"הארי, שמענו שאתה מתכוון לבקר בי רוסיה ולהסריט שם סרט על חיי פושקין."

"כן, זה נכון."

"למה דחקא פושקין?" הפנים החמות-בהירות שוקעות במאמץ של הירחורים. "למה לא פושקין? תשובה טובה, לא?" ושוב הצחוק השוכב. אך ה"פנים טוב מרצינות: "כן, פושקין. מפני שהוא מחשובי היוצרים של התרבות הרוסית... משרור... תרומה לעולם כולו. הוא מת בגיל 37, כך שאני יכול לגלם

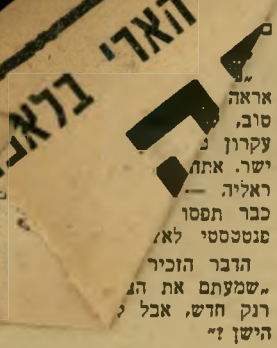
השופם הזה פרימ

אתו. חוץ מזה, היה חלקו אירופי וחלקו אתי. פ. היו לו עיניים כח-לוח-אפורות, ולי עיניים חומות. נראה, אולי ארכיב עדשת. הקושי העיקרי היה בגובה. הוא היה נמוך, ואני גבוה.

אבל כל אלה בעיות טכניות. זחית הצי לום תפטר אותן. הארי ממשיך: "אני רוצה לגלות את כל הדמויות הכושיות המעניינות, ולהציגן. ספריה-היסטוריה עשו מלאכה יסודית מאוד בטישטושן והסתרתן של דמי יות אלה. אבל כושים גדולים אפי שר למצוא."

בומרנג אוסטרלי

מ עברת אור יהודה. "מה הצריפים האלה? אהה, מתי יעובו האחרונים? הו, אני רואה איתם, הבתים החדשים. כן,

איתו. חוץ מזה, היה חלקו אירופי וחלקו אתי. פ. היו לו עיניים כח-לוח-אפורות, ולי עיניים חומות. נראה, אולי ארכיב עדשת. הקושי העיקרי היה בגובה. הוא היה נמוך, ואני גבוה.

מניין לו, בעצם, כל האהבה הזאת לישראל מתכלל שמע על הארץ בפעם הראשונה? "הריהו ידוי, שמעת על ספר ששמו תניין?"

ארוחה בקיבוץ

הארי נראה מסתובב לאחור, כדי לשוץ עם אשתו גילוי, שישבה ליד שולחן הפלחה, הסביר

הארי נראה מסתובב לאחור, כדי לשוץ עם אשתו גילוי, שישבה ליד שולחן הפלחה, הסביר

כן. מכיר אותם. זוכרת גילוי, את הסעודה בשביל הבונדס בניוירוק? העבירו בן ה"אורחים בתים מקארטון. מצד אחד — צרי פים כאלה עלובים. מצד שני — הבתים החדשים. והפיסקה: הכסף שלך יהפוך את הצריף לבית. בשביל כל קארטון שילמו 100 דולאר. זוכרת, גילוי?"

זרועה של גילוי מונחת על מסעד הספסל הקדמי. הארי משעין עליה את פניו. נשיר קה זעירה, מהירה, על הזרוע. השיניים הלבנות נחשפות, והוא נושך את הזרוע, בעדינות חתלתולית. רעב, האיש. למה? לי בשר? לאהבה?

ראשון-לציון. הבארון. היקב. הזרוע נשכחת. "אתה יודע מה? האנגלים האלה הם פיקחים מאוד. יושבים להם במקום 50'60' 100 שנה. וכשהם הולכים מתחילים כולם להרוג זה את זה. והם? נקיים. אין להם שום חלק בזה!" קשה לומר שהוא חסיד האימפריה הבריטית. או כל אימפריה אחרת. מאחורי המושב מונחת שלוש לוחיות של עץ. כל מי שביקר באסטרלאה יודע שהלוחית הגדולה היא בומרנג. שתי ה"לוחיות הקטנות הן בומרנג שכור לשניים.

"מניין קיבלת אותם, הארי?"

"משבט ילידים, באיסטרלאה. עשו לי אותם במיוחד. אתה רואה את הצבע החום"

הבה נגילה

שרו החברה, והאוכל, נהנה מן רבואו לקיבוץ. כאשר דרשו החברים. "חארי"

עונג שבת

כפי שחבדי קיבוץ להב נוהגים לחוג אותו מדי שבוע. בין שיר לשיר, הוגש כיבוד קל. על כיסא לפני גילוי והארי הוערמו מנשים של תפוחים וסזיפים, תוצרת המסק. הארי אוכל וצוחק בכל פה.